

JUAN REJANO

Dal, mely ajtódon kopogtat*

Egy szó,
egyetlen szó,
egyetlen, örökké sugárzó,
szívet, lelket átható,
lángoló,
itt áll ajtódnál, halld, sorsod szava,
emberiség igéző dallama.
Óvd, hogy tiszta szárnya
délkörökön át suhanjon a világba.
Sok szó léte röpké pillanat
és mozdulatlan néma csendbe hal,
ez lelkem mélyéből árad vadul,
élet, munka, cél, mosoly e hang,
rezgése ajkamon rebbenő galamb.

Egy szó,
egyetlen szó,
négy betűje a léttel egybeforr,
árad napkeletről napnyugatra,
mint szűzi fuvalom köti össze a pólusokat,
besurran a szegények otthonába,
templomokba, terekre, palotákba,
leszáll az öreg emberek fölé;
terhes anyákra, álmai közé
a szerelemre sóvárgó arának,
hömpölygőn árad, nyomában
ragyogás kél, remény s tűnik a bánat.

Egy szó,
egyetlen szó,
mely harcos erővel buggyan ki a torkon,
mert a szeretet irányítja
fegyverként a halálra.
Háború gyilkos vámszedői
vérszomjasan tépnék tollazatát
és taszítanak vaksötétbe.

Am hiába.

Új karok nyúlnak: fiatal hajtások,
új szívek gyúlnak: izzó fáklyalángok,
visszaretten a gaztett.

Nézd, ifjú sereg
menetel dalolva a horizonton,
csupa hit és diadalmas győzelem,

* A »Canciones de la Paz« (Dalok a békéről) c. kötetből.

négy betű végső győzelme

fegyver nélkül,

jajszó nélkül,

erőszak nélkül.

Egy szó,

egyetlen szó igézete

vezéreljen,

de meg kell védened, ember!

Itt áll ajtód előtt,

lobogó fényes,

mint játszi édes

madárkát, megcirógatná egy kisgyerek,

és mégis oly nagy, hullámzó és örök

akár a végtelen tengerek.

(Gönczi Klára fordítása)

Juan Rejano spanyol forradalmár költő levele a szegedi írókhoz

»TISZATÁJ« szerkesztősége, Szeged (Magyarország)

Kedves Elvtársaim!

Nagy meglepetéssel kaptam kézhez soraikat és a Tiszatáj 1955 június—júliusi számát, melyből tudomásomra jutott, hogy »A felelet« című költeményemet Gönczi Klára elvtársnő magyarra fordította át. Nagyon tetszett és végtelenül jólesett nekem, ámbár a magyar nyelv megértése igen sok nehézséget jelent számomra. A megtisztelő kitüntetésért és a lelkes szép munkáért kérem fogadják őszinte köszönetemet.

Meleg érdeklődéssel viseltetem nagyrabecsült hazájuk iránt. Múlt év szeptemberében történt európai körutam alkalmából Szovjetunióban, Csehszlovákiában és Lengyelországban jártam, sajnos az idő rövidsége miatt Magyarországra már nem jutottam el. Szerettem volna megismerni a magyar írókat és költőket, de talán hamarosan annak is eljön az ideje.

A spanyol háború befejezése óta itt élek távol hazámtól Mexikóban. Am egy pillanatra sem szűnök meg drága hazám szabadságáért és függetlenségéért harcolni, pártom soraiban, folyóiratokban, könyveimben. Irodalmi lapokat létesítettem, nyolc év óta szerkesztem a kormány hivatalos lapjának, az »El Nacional«-nak irodalmi mellékletét. Tizennégy könyvem jelent meg, melyek közül hármat elküldök Önöknek, köztük legutóbb megjelent könyvem, melynek címe: »Canciones de la Paz« (Dalok a békéről). Boldog lennék, ha tetszésüket elnyerné.

Ismételten hálás köszönetemet fejezem ki versem szíves tolmácsolásáért, szívélyesen köszöntöm magyar hazájukat, a Magyar Írószövetséget, a Tiszatáj íróit és költőit, a szocializmust építő harcos, baráti magyar népet.

Elvtársi meleg kézszorítással

Mexikó, 1955. szeptember 16-án

JUAN REJANO

a Mexikói Spanyol Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja